

Bemærkningerne til Udkastet har udtalt mig om et strafferetligt Punkt, som kunde sættes i Forbindelse med dette Lovforslag, sigter det til noget ganske andet, nemlig til at udvikle videre den særegne Straffemaade, som man med Hensyn til unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar allerede nu har Hjemmel til at udføre, naar denne særegne Straffemaade er heldigere for disse unge Mennesker. Det vilde betinge nogle Byggeforetagender, ikke Forandringer i selve Straffeloven, men Bestemmelser, som altsaa sigtede til at tilvejebringe en Slags Filialanstalt ved de bestaaende Strafanstalter, hvor de unge Mennesker paa en bedre Maade kunne udstaa deres Straf end Tilfældet i Reglen nu er, idet den maa udstaa paa samme Maade, som gælder for fuldt voksne Personer.

Jeg vil haabe, at Lovforslaget, som sandsynligvis bliver henvist til et Udvalg, i dette Udvalg maa faa en videre Behandling i den Aand, hvori det er affattet og ogsaa i den Aand, hvori de ærede Medlemmer have udtalt sig, men uden at der slaas en Streg over noget af det, som jeg betragter som det væsentlige.

S. Jensen: Det var mig selvfølgelig ikke ubekendt, at saaledes som Forholdene ere nu, have baade Kirkeministeriet og Justitsministeriet med disse Sager at gøre, og det har jeg i og for sig ikke det mindste imod, men det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag lægger større Myndighed eller flere Sager i Ministeriets Haand, end der tidligere har været, og det var navnlig det, jeg vilde paatale.

Jeg skal erklære mig enig med den ærede Minister i, at man kan de centralisere saa vidt, at man opløser al lovlige Orden, og det har naturligvis ikke været min Mening, at man skulde gaa saa vidt; men man kan ogsaa centralisere saa stærkt, at man faar lavet en Uniform, som slaar det frivillige Arbejde ihjel. Det er ogsaa en farlig Sag, og jeg tror, at det var det, som Kommissionens Forslag muligvis gjorde sig skyldig i, som jeg ogsaa har udtalt, og jeg tror, at dette med denne Direktør let kunde hemme det frivillige Arbejde i saa utilbørlig Grad. Jeg indser ikke, — og deri bliver jeg i Øjeblikket vel ikke enig med den ærede Minister — at det er nødvendigt at faa denne Embedsmand; jeg tror, at hvis Overøvrigheden ikke har den Myndighed, som her behøves til at ordne Forholdene, kunde man nemt give Øvrigheden den, og det blev dog i Hænder, som vare bedre kendte med Forhol-

dene, end denne Direktør vilde være, navnlig i Begyndelsen, og end han maaske i det Hele nogen Sinde vilde blive.

Jeg tror, at jeg har misforstaaet den ærede Minister med Hensyn til Lovforslagets Bemærkninger om den forandrede Straffemaade; men den Tanke, som den ærede Minister her udtalte, tiltaler mig for saa vidt, idet det egentlig var det, jeg nærmest havde tænkt paa, men jeg har altsaa for saa vidt udtrykt mig uklart, naar jeg har sagt, at det var nødvendigt at foretage Forandringer i den nuværende Straffelov, det kan godt ske ved Tillæg til den nuværende Straffelov, omfattende visse Dele af den, særlig dem, som angaa disse, jeg vil helst kalde dem uheldige, Børn.

Holch: Det ærede Medlem, der nu satte sig, antydede, da han første Gang havde Ordet, at der rimeligvis nok var nogen Forskel paa Forholdene lige over for de Børn, der omtales i dette Lovforslag, paa Landet og i Købstæderne. Det er der vist heller ingen Tvivl om. Paa det Sted, hvor jeg har Lejlighed til at virke, er der af et Pengeinstitut stillet et ret betydeligt aarligt Beløb til Raadighed til Anbringelse af vanrøgtede Børn paa Børnehjem uden for vedkommende Kommune eller paa Opdragelsesanstalter. Det har vist sig, at det er aldeles undtagelsesvis, at noget Barn fra Landet bliver anbragt ved Hjælp af disse Midler, medens der i Købstæderne desværre er rigelig Anvendelse for dem. Jeg tror saaledes meget godt, at der er en ret betydelig Forskel. Om det nu muligvis ligger i, at Forholdene paa Landet ifølge Sagens Natur ere saadanne, at der ikke er saa mange uheldige Børn af den Art, eller om det tillige kunde ligge noget i, at Kommunalbestyrelserne paa Landet ere mindre tilbøjelige til at paatage sig Udgifter i den Anledning, skal jeg ikke kunne sige, men sikkert er det, at et Lovforslag i den Retning for Byernes Vedkommende maa siges at have en meget stor Betydning. Det falder jo særdeles ofte i Underdommernes og Politimestrenes Lod at skulle indlede Undersøgelser mod mange af de Børn, der her er Tale om. Tidligere bleve de næsten altid straffede i Henhold til Straffeloven. Jeg er ganske enig i, at den Forandring i Opfattelsen, som nu er kommen, maa siges at gaa i den rigtige Retning; i mange Tilfælde vil det vistnok være særdeles uheldigt for et Barns Fremtid, om det skal have en offentlig Straf for den første Overtrædelse, Tyveri eller sligt. Nu er det jo særdeles almindeligt,